

Svätý Mikuláš z Bari, orodovník Opus Dei

Sviatok svätého Mikuláša z Bari sa slávi 6. decembra. Svätý Josemaría mu zveril riešenie ekonomických problémov. Príbeh je opísaný v knihe "Príhovorcovia Opus Dei" a podpísaný José Miguelom Pero-Sanzom.

05.12.2023

José Miguel Pero-Sanz poukazuje na to, že vzťah svätého Josemaríu so svätým Mikulášom z Bari (Patara, 255–Myra, 335) siaha ďaleko do

minulosti. Pred jeho vymenovaním za orodovníka, ktoré sa uskutočnilo 6. decembra 1934, je zaznamenané, že sa už niekoľkokrát išiel modliť do kostola El Salvador a San Nicolás v Madride, aby z neho „vytiahol peniaze“.

Svätý Josemaría prišiel zveriť svätému Mikulášovi finančné ťažkosti rodiny, ktoré sa zhoršili po jeho odchode z Patronátu Chorých v roku 1931.

O niekoľko rokov neskôr, v súvislosti s ekonomickými ťažkosťami, ktoré vznikli v spojitosti so zriadením akadémie-rezidencie DYA, ho zakladateľ vymenoval za orodovníka a zároveň ustanovil, aby bol obraz svätca umiestnený vo všetkých centrách Opus Dei.

Tituly, ktoré biskup z Myry predstavoval Josemaríovi Escrivovi na jeho príhovor, sa zhodovali s

titulmi obrazu svätca v ľudovej katolíckej tradícii.

Na základe jeho dlhoročnej povesti ako pomocníka v ťažkých veciach, najmä v materiálnej oblasti, ho svätý Josemaría považoval za „svätca ekonomických problémov a svätca, ktorý dokázal nevydatým nájsť manžela“. V týchto prvých rokoch Escrivá označoval svätého Mikuláša z Bari rôznymi titulmi: „správca“, „patrón“, „advokát“ a „orodovník“.

V roku 1954, v súvislosti s ekonomickými ťažkosťami, ktoré vznikli po otvorení hlavného sídla Opus Dei v Ríme, svätý Josemaría uskutočnil svoju prvú púť k hrobu svätého biskupa v hlavnom meste Apúlie.

Keď v tom istom roku prevzala riadenie prác stavebná spoločnosť Castelli, zlepšili sa okolnosti, za ktorých sa práce vykonávali. V roku 1954 bola dokončená aj kaplnka

zasvätená svätému Mikulášovi v týchto budovách.

Kto bol svätý Mikuláš z Bari?

Svätý Mikuláš, známy aj ako svätý Mikuláš z Miry alebo svätý Mikuláš z Bari (na Západe podľa miesta, kam boli prenesené jeho pozostatky), bol biskup, ktorý žil v 4. storočí. Po celom svete je mu zasvätených viac ako dvetisíc chrámov. Narodil sa v Patarae v regióne Lýkia (dnes súčasť Turecka) v bohatej rodine a už ako dieťa sa vyznačoval zbožnosťou a štedrosťou. Jeho rodičia, horliví kresťania, ho vychovávali vo viere. Po smrti rodičov zdedil Mikuláš veľký majetok, ktorý dal do služieb núdznym, ako sa píše v hagiografii, ktorú napísal svätý Metod, konštantínopolský arcibiskup.

Počas svojho pôsobenia vo funkcii biskupa a v snahe vykoreniť pohanské kulty nariadil zbúrať Artemidin chrám v Mire, najväčší a najznámejší chrám v Lýkii, ako aj niekoľko ďalších pohanských stavieb. Na základe nariadenia cisára Licinia proti kresťanom bol uväznený a jeho brada spálená, ale cisár Konštantín ho oslobodil.

Zúčastnil sa na Nicejskom koncile, kde odsúdil učenie Ária, ktorý odmietal uznať dogmu o Kristovom božstve. V boji proti bludom používal znamenitú jemnosť, čím dosiahol veľké a úprimné obrátenia, a to aj napriek svojmu rozvážnemu špekulatívnemu a rečníckemu talentu, ktorý sa tak páči východným kresťanom. Keď však išlo o ochranu najslabších pred mocnými, svätý Mikuláš napriek svojmu pokročilému veku konal s veľkou odvahou a ráznosťou.

Mikuláš z Bari zomrel 6. decembra 343 v meste Mira, ale jeho pozostatky spočívajú v talianskom prístavnom meste Bari, kam boli prevezené z Turecka po dobytí moslimami. Po svojej smrti sa stal prvým nemučeníckym svätcom, ktorý sa tešil osobitnej úcte na Východe i Západe. Objavilo sa o ňom množstvo zázračných príbehov, ktoré niekedy zneisťovali jeho výsostne praktickú a jednoduchú povahu.